

Núria Florenza i Serra

ANGOIXA

Juliol, 81

Vull grabar en el camí
les meves petjades,
i li manca força
al meu pas
El vent m'eixorda
deixa la petja oculta,
arremolina la sorra
i l'endinsa als meus ulls.
Si res no resta del meu pas
serà trista la partença.
He d'esgarrinxar-me els peus
que adollin gotes de sang.
Assaonaran la sendera
llàgrimes de sal i de fang.
Caminaré sense desmai
assenyalant la tresquera.
Trepitgeu-me les emprentes,
esteneu les mans, cerqueu-me
a l'alba, al migjorn,
a l'hora baixa.
Si m'he esllavissat del viarany
i no em trobeu, a la nit,
fiteu la petita estrella;
retornaré damunt d'ella.